

Bilag 2.

Den danske Regerings Memorandum angaaende Spørgsmaalet om Kvinders Statsborgerret og de i Haag-Konventionen af 12. April 1930 indeholdte Bestemmelser Spørgsmaalet vedrørende.

Oversættelse.

De i Danmark gældende Bestemmelser angaaende Indfødsret indeholdes i Lov af 18. April 1925. Af Hensyn til Betydningen af en ensartet Lovgivning paa dette Omraade i de forskellige Lande, særlig Nabolande, var de Spørgsmaal, Loven beskæftiger sig med, paa et forberedende Stadium Genstand for en indgaaende Behandling af Delegerede fra Norge, Sverige og Danmark, hvilket har resulteret i en i Hovedtrækkene overensstemmende Indfødsretslovgivning i de tre Lande.

I det følgende gives en Fremstilling af den danske Lovs Standpunkt med Hensyn til Kvindens statsborgerretlige Ligestilling med Manden.

- I. Ugifte Kvinder er efter dansk Lovgivning i enhver Henseende ganske ligestillet med Mænd.
 II. For gifte Kvinders Vedkommende maa der sondres mellem Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

a) Forsaavidt angaar Erhvervelse af dansk Indfødsret, bemærkes følgende: Er Manden ved Ægteskabets Indgaaelse dansk Statsborger, erhverver hans Hustru i Medfør af Lovens § 3 ubetinget dansk Statsborgerret, uanset om hun bosætter sig her i Landet, og uanset om hun bevarer sin hidtidige fremmede Statsborgerret. Erhverver Manden efter Ægteskabets Indgaaelse dansk Statsborgerret ved Naturalisation, omfatter denne i Henhold til § 4 Hustruen, saafremt ikke andet i det enkelte Tilfælde fastsættes. Efter dansk Praksis kræves Hustruens Medunderskrift paa Mandens Andragende om Naturalisation. Erfaringen viser, at saadan Medunderskrift meddeles i det aldeles overvejende Antal Tilfælde. I de ganske faa Tilfælde, hvor Hustruens Medunderskrift mangler, undersøges det, om det er hendes Ønske ikke af faa dansk Indfødsret, i hvilket Fald hun undtages fra den Manden eventuelt meddelte Naturalisation.

b) Forsaavidt angaar Tab af dansk Indfødsret, er gifte Kvinder med en enkelt, lidet praktisk Undtagelse ligestillet med Mænd. Loven indeholder følgende to Regler om Fortabelse: § 5 udtaler, at dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. For den, der bor her i Riget, indtræder Tabet, saafremt Vedkommende ved Fødslen har erhvervet dansk Indfødsret, dog først naar han flytter ud af Riget.

For Kvindens Vedkommende vil heraf følge, at hun, uanset om hun ved Giftermaal erhverver Statsborgerret i et andet Land, ikke mister sin danske Indfødsret, saalænge hun forbliver her i Landet, samt at hun, saafremt Manden er statsløs eller hans Lands Lovgivning ikke hjemler Erhvervelse af Statsborgerret ved Ægteskabets Indgaaelse, ubetinget bevarer sin danske Indfødsret.

§ 6 indeholder Lovens anden Regel om Fortabelse. Det udtales her, at dansk Mand og dansk ugift Kvinde, som er født i Udlandet og aldrig har boet her i Riget, taber sin danske Indfødsret ved sit fyldte 22. Aar. Det kan dog efter Ansøgning herom ved kgl. Resolution bevilges, at den paagældende bevarer sin Indfødsret. Videre udtales det, at naar en Mand taber sin Indfødsret efter denne Paragraf, taber ogsaa hans Hustru dansk Indfødsret.

Det vil saaledes ses, at dansk Indfødsretslovgivning tager vidtgaende Hensyn til Kvindens statsborgerretlige Selvstændighed, ligesom den indeholder Bestemmelser, der tilsigter at undgaa, at Kvinder under gifte Forhold bliver statsløse.